

Hvilke moduler erhvervsplanen skal bygges op af, afhænger imidlertid af det individuelt, realistisk fastsatte mål med revalideringen.

Deltagelse i voksenundervisning på 9.-10. klasseniveau og forskellige former for kurser med kombineret praktisk og teoretisk indhold kan være en del af den individuelt fastlagte erhvervsplan, ligesom arbejdspraktikker, der etableres på revalideringsinstitutioner eller på det almindelige arbejdsmarked med henblik på en arbejdsprøvning og/eller optræning, kan være en del af en erhvervsplan. Afgørende er, om disse foranstaltninger har et bestemt erhvervs-mæssigt sigte og dermed ud fra det realistiske sigte med erhvervsplanen kan indgå i denne.

Højskoleophold vil typisk have et afklarende eller erhvervsmodnende sigte, hvorfor en sådan foranstaltning som altovervejende hovedregel ikke kan indgå i en erhvervsplan og dermed ikke berettiger til den faste bruttorevalideringsydelse.

Spørgsmål nr. 4:

Der ønskes en detaljeret redegørelse for, hvorledes personkredsen i den nye § 43 afviger fra personkredsen i den nuværende § 42 i bistandsloven.

Svar:

Tilgangskriterierne i den nye § 43, stk. 1, er de samme som i den nuværende § 42, stk. 1, jf. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, og svarer til de hidtidige regler, hvorefter bistandsloven er subsidiær i forhold til andre lovbestemmelser.

Forslaget om en ny fast revalideringsydelse vil imidlertid betyde, at en del flere sygedagpengemodtagere og arbejdsskaderamte personer vil overgå til revalidering. Det skyldes, at revalideringsydelsen fjerner den økonomiske barriere og dermed manglende motivation, der i visse tilfælde har bevirket, at revalidering er blevet udskudt eller i værste tilfælde slet ikke iværksat.

Forskellene i personkreds i § 43 i forhold til de nugældende regler er følgende:

Retten til bruttorevalideringsydelsen efter § 43, stk. 2, indtræder først ved iværksættelsen af revalidering efter en fastlagt erhvervsplan og kun for personer, som ikke kan klare sig med anden forsørgelsesydelse under uddannelse, selv om den kombineres med hjælp til de særlige

udgifter, der følger af uddannelsen eller handicapet.

Forskellen i personkreds beror således på, at der med de foreslåede regler er adgang til særskilt at afholde uddannelses- og handicapbetingede udgifter i tilknytning til hjælp efter anden lovgivning til dækning af leveomkostninger, jf. § 43, stk. 7. Dermed udvides kredsen af personer, der kan klare sig med hjælp til uddannelse efter Arbejds-, Kultur- eller Undervisningsministeriets regler, og for hvem det derfor ikke er nødvendigt at iværksætte revalidering med forsørgelse efter § 43, stk. 2, alene for at kunne afholde de særlige merudgifter, nogle personer har på grund af uddannelse/handicap.

Bestemmelsen i § 43, stk. 6, giver adgang til, allerede fra *beslutning* om revalidering er truffet, at afholde uddannelses- og handicapbetingede udgifter til *forrevalidering*, det vil sige i en erhvervsmodnende og afklarende fase samtidig med, at et hidtidigt forsørgelsesgrundlag, f.eks. i form af sygedagpenge eller kontanthjælp, bibeholdes, indtil den egentlige revalidering iværksættes, hvorefter disse ydelser ophører. Forrevalideringsperioden, hvorunder erhvervsplanen tilrettelægges, skal være så kort som mulig.

Det vil med andre ord sige, at der først sker en objektiv vurdering af, om en person har behov for hjælp til revalidering på grund af nedsat erhvervssevne som følge af fysisk eller psykisk handicap eller en socialt fastlåst situation, jf. § 43, stk. 1.

Derefter vurderes det, om der er behov for det særlige forsørgelsesgrundlag i § 43, stk. 2, eller om det er tilstrækkeligt med hjælp til de særlige udgifter, der følger af handicapet eller uddannelsen i tilknytning til forsørgelsesydelsen i kraft af andre uddannelsessystemer.

Disse kriterier vil blive præciseret i den bekendtgørelse, der udsendes i medfør af § 43, stk. 3.

Som nævnt i lovbemærkningerne forventes langt hovedparten af den persongruppe, der i dag er omfattet af § 42, at skulle have den faste revalideringsydelse efter § 43, stk. 2. Det vil derimod typisk være unge, der netop har forladt skolesystemet, og som ikke hidtil har haft særlige indtægter, som fortsat må anses for at kunne klare sig i de ordinære uddannelsessy-